

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 10. maja 2017*

„Predhodno odločanje — Uradnik Evropske unije — Kadrovski predpisi — Obvezna vključitev v sistem socialne varnosti institucij Evropske unije — Dohodki od nepremičnin, prejeti v državi članici — Zavezanost za plačilo splošnega socialnega prispevka, socialne dajatve in dodatnih prispevkov na podlagi prava države članice — Sodelovanje pri financiranju socialne varnosti te države članice“

V zadevi C-690/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo cour administrative d'appel de Douai (pritožbeno upravno sodišče v Douaiju, Francija) z odločbo z dne 14. decembra 2015, ki je na Sodišče prispela 21. decembra 2015, v postopku

Wenceslas de LOBKOWICZ

proti

Ministre des finances et des comptes publics,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, M. Ilešič, L. Bay Larsen, predsednika senatov, M. Berger in A. Prechal, predsednici senatov, C. Toader, sodnica, M. Safjan, D. Šváby, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund in F. Biltgen (poročevalec), sodniki,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 18. oktobra 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za W. de Lobkowicza G. Hannotin, odvetnik,
- za francosko vlado G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme in D. Segoin, agenti,
- za Evropsko komisijo D. Martin in G. Gattinara, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 6. decembra 2016

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago prava Unije, da bi se ugotovilo, ali obstaja načelo uporabe ene zakonodaje, kot je to, ki je izraženo z Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 307/1999 z dne 8. februarja 1999 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 335; v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71), in z Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72) ter kot ga je razložilo Sodišče s sodbo z dne 26. februarja 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Wenceslasom de Lobkowiczem, upokojenim uradnikom Evropske komisije, in ministère des Finances et des Comptes publics (ministrstvo za javne finance, Francija) v zvezi z zavezanostjo prvonavedenega za plačilo socialnih prispevkov in dajatve od dohodkov od nepremičnin, prejetih v Franciji, za leta od 2008 do 2011.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 12 Protokola (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije (UL 2010, C 83, str. 266, v nadaljevanju: Protokol) določa:

„Uradniki in drugi uslužbenci Unije so dolžni plačevati davek v korist Unije od plač, mezd in prejemkov, ki jih prejema od Unije, v skladu s pogoji in postopki, ki jih določita Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z zadevnimi institucijami.

Oproščeni so nacionalnih davkov od plač, mezd in prejemkov, ki jih plačuje[...] Unij[a].“

- 4 Člen 13 tega protokola določa:

„Pri izvajanju davka od dohodka, od premoženja in od dediščin ter pri uporabi konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjenih med državami članicami Unije, se za uradnike in druge uslužbence Unije, ki imajo izključno zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Unije prebivališče na ozemlju države članice, ki ni država njihovega davčnega domicila v času, ko nastopijo službo pri Uniji, šteje tako v državi njihovega dejanskega prebivališča kot v državi njihovega davčnega domicila, da so obdržali domicil v slednji državi [...].

[...]“

- 5 Člen 14 navedenega protokola določa:

„Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z zadevnimi institucijami določita sistem socialnovarnostnih dajatev za uradnike in druge uslužbence Unije.“

- 6 Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije so bili sprejeti z Uredbo Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za

uradnike Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 5), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1324/2008 z dne 18. decembra 2008 (UL 2008, L 345, str. 17).

7 Člen 72 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Uradnik [...] [je] zdravstveno zavarovan[...] do višine 80 % nastalih stroškov ob upoštevanju pravil, ki jih sporazumno pripravijo institucije [Unije] po posvetovanju z odborom za kadrovske predpise. [...]

[...]

Ena tretjina prispevka za tako zavarovanje se zaračuna uradniku, vendar tako, da zaračunani znesek ne presega 2 % njegove osnovne plače.

[...]“

8 Člen 73 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Uradnik je zavarovan od datuma začetka dela za primer poklicne bolezni in nesreče po pogojih iz pravil, ki jih sporazumno pripravijo institucije [Unije] po posvetovanju z odborom za kadrovske predpise. K plačilu zavarovanja za tveganja, ki niso povezana z delom, prispeva do 0,1 % svoje osnovne plače.

[...]“

9 Člen 83 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Izplačila dajatev po tem pokojninskem sistemu bremenijo proračun [Unije]. Države članice skupno jamčijo za plačilo teh dajatev v skladu z lestvico za financiranje takšnih odhodkov.

[...]

2. Uradniki prispevajo eno tretjino stroškov financiranja tega sistema pokojninskega zavarovanja. Prispevek je 10,9 % uradnikove osnovne plače, pri čemer se ponderji iz člena 64 ne upoštevajo. Prispevek se mesečno odteguje od plač uradnikov. [...]

[...]“

10 Stopnja prispevka iz tega člena 83(2) je letno prilagojena. Tako je bila vsakega 1. julija od leta 2009 do 2011, kar se obravnava v postopku v glavni stvari, določena na 11,3 %, 11,6 % in 11 %.

11 V skladu s členom 2(1) Uredbe št. 1408/71 se ta uredba „uporablja za zaposlene ali samozaposlene osebe in študente, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic in ki so državljani ene od držav članic, ali osebe brez državljanstva, ali begunce, ki stalno prebivajo na ozemlju ene od držav članic, pa tudi za njihove družinske člane in njihove preživele osebe“.

12 Člen 13(1) navedene uredbe določa, da „za osebe, za katere se uporablja uredba, velja zakonodaja ene same države članice. Ta zakonodaja se določi v skladu z določbami tega naslova.“

13 Z datumom začetka uporabe Uredbe št. 883/2004, to je s 1. majem 2010, se razveljavi Uredba št. 1408/71. Vendar je besedilo členov 2(1) in 13(1) Uredbe št. 1408/71 v bistvu enako besedilu členov 2(1) in 11(1) Uredbe št. 883/2004.

Francosko pravo

- 14 Na podlagi člena L. 136-6 code de la sécurité sociale (zakonik o socialni varnosti) v različicah, ki se uporabljajo za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, so fizične osebe – ki so davčni rezidenti v Franciji v smislu člena 4B code général des impôts (splošni zakonik o davkih) – v skladu s členom 1600-0 C splošnega zakonika o davkih, ki je del določb tega zakonika, ki urejajo „splošni socialni prispevek, ki se pobira za nacionalno blagajno za družinske dodatke, solidarnostni sklad za starost in obvezne sisteme zdravstvenega zavarovanja“ (v nadaljevanju: CSG), zavezane za plačilo prispevka od dohodkov od premoženja, ki se obračuna od neto zneska, ki se uporabi za odmero dohodnine, med katerimi so dohodki od nepremičnin.
- 15 Na podlagi člena 1600-0 Fa splošnega zakonika o davkih v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, so te osebe na podlagi člena L. 245-14 zakonika o socialni varnosti zavezane tudi za plačilo „socialne dajatve“, katere višina je bila v zadevnih letih na podlagi člena L. 245-16 zakonika o socialni varnosti 2 % teh dohodkov. Iz code de l'action sociale et des familles (zakonik o socialnih ukrepih in družinah) je razvidno tudi, da se od teh dohodkov obračunata tudi dodatna prispevka, in sicer eden v višini 0,3 % v skladu s členom L. 14-10-4 tega zakonika, drugi pa v višini 1,1 % v skladu s členom L. 262-24 tega zakonika.

Dejansko stanje v sporu o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 16 W. de Lobkowicz, francoski državljan, je bil uradnik v službi Komisije od leta 1979 do datuma upokojitve, to je 1. januarja 2016. Na tej podlagi je vključen v sistem socialne varnosti, skupen institucijam Unije.
- 17 Na podlagi člena 13 Protokola ima W. de Lobkowicz davčni domicil v Franciji. V tej državi članici prejema dohodke od nepremičnin. Od teh dohodkov je bilo treba za leta od 2008 do 2011 plačati CSG, prispevek za vračilo socialnega dolga (CRDS), socialno dajatev v višini 2 % ter dodatna prispevka k tej dajatvi v višini 0,3 % in 1,1 %.
- 18 Potem ko je davčna uprava njegovo zahtevo za oprostitev plačila zgoraj navedenih prispevkov in dajatve zavrnila, je W. de Lobkowicz pri tribunal administratif de Rouen (upravno sodišče v Rouenu, Francija) vložil tožbo za oprostitev plačila.
- 19 Navedeno sodišče je s sodbo z dne 13. decembra 2013 ustavilo postopek v delu, v katerem so bile med postopkom dodeljene olajšave za vse prispevke, ki so se nanašali na CRDS, za katerih plačilo je bil W. de Lobkowicz zavezan za vsako sporno leto, v preostalem delu pa zavrnilo njegove predloge.
- 20 W. de Lobkowicz je zoper to sodbo vložil pritožbo pri cour administrative d'appel de Douai (pritožbeno upravno sodišče v Douaiju, Francija). Temu predlaga, naj razglasi oprostitev preostalih spornih socialnih prispevkov in dajatve.
- 21 Najprej, predložitveno sodišče ugotavlja, da so zadevni prispevki in dajatve davki v smislu nacionalnega prava, tako da okoliščina, da W. de Lobkowicz ali člani njegove družine ne prejemajo nobene neposredne protidajatve v zvezi z njimi, na njihovo utemeljenost ne vpliva.
- 22 Dalje, navaja, da je iz sodbe Sodišča z dne 26. februarja 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123), razvidno, da davčne dajatve od dohodkov od premoženja, ki imajo neposredno in upošteveno zvezo z nekaterimi področji socialne varnosti, ki so naštet v členu 4 Uredbe št. 1408/71, to je CSG, socialna dajatev v višini 2 % in dodatni prispevek v višini 0,3 %, spadajo na področje uporabe te uredbe. Predložitveno sodišče iz istih razlogov, ki jih je navedlo Sodišče v tej sodbi, meni, da je treba šteti, da dodatni prispevek v višini 1,1 % spada na področje uporabe navedene uredbe.

- 23 Vendar opozarja, da je Sodišče v točki 41 sodbe z dne 3. oktobra 2000, Ferlini (C-411/98, EU:C:2000:530), že razsodilo, da uradnike Unije in njihove družinske člane, ki so obvezno vključeni v sistem socialne varnosti institucij Unije, ni mogoče opredeliti za delavce v smislu Uredbe št. 1408/71. Zato se naj načelo uporabe ene zakonodaje iz člena 13 te uredbe zanje ne bi uporabljalo.
- 24 Nazadnje, predložitveno sodišče pojasnjuje, da imajo uradniki Unije sicer status delavca v smislu določb člena 45 PDEU, vendar ta člen ne določa nobenega splošnega merila za razdelitev pristojnosti glede financiranja dajatev socialne varnosti ali posebnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki, med državami članicami in institucijami Unije, na podlagi katerega bi bilo mogoče šteti, kot trdi W. de Lobkowicz, da je treba njegovo zavezanost za plačilo zadevnih prispevkov in dajatve opredeliti za „diskriminatoren ukrep“ v smislu navedenega člena.
- 25 Cour administrative d'appel de Douai (pritožbeno upravno sodišče v Douaiju) dvomi o tem, ali je zavezanost W. de Lobkowicza za plačilo zadevnih prispevkov in dajatev v skladu s pravom Unije, zato je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali načelo prava Unije nasprotuje temu, da je uradnik Evropske komisije zavezan za plačilo splošnega socialnega prispevka, socialne dajatve in dodatnih prispevkov na to dajatev po stopnjah 0,3 % in 1,1 % od dohodkov od nepremičnin, ki jih je prejel v državi članici Evropske unije?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

- 26 Francoska vlada primarno trdi, da predlog za sprejetje predhodne odločbe ni dopusten, ker Sodišču z njim niso bila predložena potrebna dejstva, ki bi mu omogočila koristno odgovoriti na postavljeno vprašanje. Predložitveno sodišče je namreč postavilo vprašanje v zvezi s členom 45 PDEU, ne da bi navedlo, katero državljanstvo ima pritožnik v postopku v glavni stvari in ali je uveljavljal pravico do prostega gibanja pri opravljanju poklicne dejavnosti.
- 27 V zvezi s tem je treba opozoriti, da lahko Sodišče predlog, ki ga je predložilo nacionalno sodišče, zavrne, le če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen, ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, potrebnih za to, da bi lahko koristno odgovorilo na postavljena vprašanja (glej zlasti sodbi z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 27 in navedena sodna praksa, in z dne 18. aprila 2013, Mulders, C-548/11, EU:C:2013:249, točka 27).
- 28 Nujnost razlage prava Unije, ki je koristna za nacionalno sodišče, namreč zahteva, naj navedeno sodišče, kot je poudarjeno v členu 94 Poslovnika Sodišča, opredeli dejanski in pravni okvir, v katerega so umeščena vprašanja, ki jih postavlja, ali vsaj razloži dejstva, ki so bila podlaga za ta vprašanja (sodbi z dne 11. marca 2010, Attanasio Group, C-384/08, EU:C:2010:133, točka 32, in z dne 5. decembra 2013, Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken, C-514/12, EU:C:2013:799, točka 17).
- 29 V obravnavanem primeru je treba navesti, da se vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, neizpodbitno nanaša na razlago prava Unije. V zvezi s tem je treba poudariti, da se to vprašanje v nasprotju s trditvijo francoske vlade ne nanaša izrecno na člen 45 PDEU, temveč na splošno na obstoj „načela prava Unije“, ki bi nasprotovalo temu, da je uradnik Unije zavezan za plačilo socialnih prispevkov in dajatev – kakršni so obravnavani v postopku v glavni stvari – od dohodkov od nepremičnin, prejetih v državi članici njegovega davčnega domicila.

- 30 Predložitvena odločba zajema tudi povzetek predmeta spora o glavni stvari, kot je razvidno iz točk od 17 do 20 te sodbe, v katerih so navedene ugotovitve predložitvenega sodišča. To sodišče prav tako navaja vsebino upoštevnih nacionalnih določb in pojasnjuje razloge, iz katerih se sprašuje o razlagi prava Unije, pri čemer se sklicuje na sodno prakso Sodišča na tem področju, natančneje na sodbo z dne 26. februarja 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123).
- 31 Zato je treba šteti, da predložitvena odločba zajema dejanske in pravne elemente, s katerimi je Sodišču omogočeno, da koristno odgovori predložitvenemu sodišču.
- 32 V teh okoliščinah je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten.

Vsebinska presoja

- 33 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu želi izvedeti, ali je treba načelo uporabe ene zakonodaje na področju socialne varnosti, kot je izraženo z Uredbo št. 1408/71 in nato Uredbo št. 883/2004 ter kot je pojasnjeno v sodbi z dne 26. februarja 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123), razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, ki določa, da se od dohodkov od nepremičnin v eni državi članici, ki jih prejme uradnik Unije z davčnim domicilom v tej državi članici, plača socialne prispevke in dajatve, ki so namenjeni financiranju sistema socialne varnosti te države članice.
- 34 Spomniti je treba, prvič, da morajo države članice, čeprav obdržijo svojo pristojnost glede ureditve svojih sistemov socialne varnosti, kljub temu pri izvajanju te pristojnosti spoštovati pravo Unije (sodbe z dne 1. aprila 2008, Gouvernement de la Communauté française in gouvernement wallon, C-212/06, EU:C:2008:178, točka 43; z dne 21. januarja 2016, Komisija/Ciper, C-515/14, EU:C:2016:30, točka 38, in z dne 6. oktobra 2016, Adrien in drugi, C-466/15, EU:C:2016:749, točka 22).
- 35 Drugič, uradnik Unije ima lahko status delavca migranta v smislu člena 45 PDEU kot državljan države članice, ki dela na ozemlju države članice, ki ni njegova matična država. Vendar je res, da teh uradnikov, ker zanje kot uradnike Unije ne velja nacionalna zakonodaja na področju socialne varnosti, kakršna je navedena v členu 2(1) Uredbe št. 1408/71 in enakem členu Uredbe št. 883/2004, ki opredeljuje osebno veljavnost teh uredb, ni mogoče šteti za „delavce“ v smislu teh uredb. V tem kontekstu niso zajeti niti s členom 48 PDEU, s katerim je Svetu zaupana naloga vzpostaviti sistem, s katerim bo delavcem omogočeno premagovati ovire, ki zanje lahko izhajajo iz nacionalnih predpisov s področja socialne varnosti, in ki jo je izpolnil s sprejetjem Uredbe št. 1408/71 in nato Uredbe št. 883/2004 (glej v tem smislu sodbi z dne 3. oktobra 2000, Ferlini, C-411/98, EU:C:2000:530, točki 41 in 42, in z dne 16. decembra 2004, My, C-293/03, EU:C:2004:821, točke od 34 do 37).
- 36 Za uradnike Unije namreč velja sistem socialne varnosti, skupen institucijam Unije, ki ga v skladu s členom 14 Protokola določita Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z institucijami.
- 37 Ta sistem socialnovarnostnih dajatev je bil uveden s Kadrovskimi predpisi, v katerih so pod naslovom V, naslovljenim „Prejemki in dajatve iz socialne varnosti“, natančneje v poglavjih 2 in 3 tega naslova, ki se nanašata na dajatve iz socialne varnosti in pokojnine, določena pravila, ki se uporabljajo za uradnike Unije.
- 38 Pravni položaj uradnikov Unije glede njihovih obveznosti na področju socialne varnosti torej zaradi njihove povezave, ki je zaposlitev pri Uniji, spada na področje uporabe prava Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 13. julija 1983, Forcheri, 152/82, EU:C:1983:205, točka 9).

- 39 Obveznost držav članic spoštovati pravo Unije pri izvajanju svoje pristojnosti ureditve svojih sistemov socialne varnosti, kot je navedena v točki 34 te sodbe, torej zajema pravila, ki urejajo delovno razmerje, ki ga uradnik sklene z Unijo, in sicer določbe Protokola, ki se nanašajo na to razmerje, in določbe Kadrovskih predpisov.
- 40 V zvezi s tem, prvič, ima Protokol, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 72 sklepnih predlogov, enako pravno veljavnost kot Pogodbi (mnenje 2/13 (Pristop Unije k EKČP) z dne 18. decembra 2014, EU:C:2014:2454, točka 161).
- 41 Po analogiji s členom 12 Protokola, s katerim je v korist Unije glede njenih uradnikov uvedena enotna obdavčitev plač, mezd in prejemkov, ki jih prejemajo od Unije, in ki zato določa oprostitev nacionalnih davkov na te zneske, je treba šteti, da člen 14 tega protokola, ker je z njim na institucije Unije prenesena pristojnost za določitev sistema socialne varnosti za svoje uradnike, pomeni, da sta obveznost vključitve uradnikov Unije v nacionalni sistem socialne varnosti in obveznost, da ti uradniki prispevajo k financiranju takega sistema, zunaj pristojnosti držav članic.
- 42 Drugič, Kadrovski predpisi imajo, ker so bili uvedeni z Uredbo št. 259/68, vse značilnosti iz člena 288 PDEU, v skladu s katerim se uredba splošno uporablja, je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah. Iz tega sledi, da morajo Kadrovske predpise spoštovati tudi države članice (glej v tem smislu sodbe z dne 20. oktobra 1981, Komisija/Belgija, 137/80, EU:C:1981:237, točki 7 in 8; z dne 7. maja 1987, Komisija/Belgija, 186/85, EU:C:1987:208, točka 21; z dne 4. decembra 2003, Kristiansen, C-92/02, EU:C:2003:652, točka 32, in z dne 4. februarja 2015, Melchior, C-647/13, EU:C:2015:54, točka 22).
- 43 V teh okoliščinah je treba navesti, da je iz člena 72(1), četrti pododstavek, Kadrovskih predpisov razvidno, da je en del prispevka, potrebnega za zagotovitev zdravstvenega zavarovanja, zaračunan uradniku, vendar ta izračunan znesek ne sme preseči 2 % njegove osnovne plače. Člen 73(1) Kadrovskih predpisov določa, da je uradnik zavarovan od datuma začetka dela za primer poklicne bolezni in nesreče in da k plačilu zavarovanja za tveganja, ki niso povezana z delom, prispeva do 0,1 % svoje osnovne plače. Iz člena 83(2) Kadrovskih predpisov je razvidno tudi, da uradniki prispevajo eno tretjino stroškov financiranja sistema pokojninskega zavarovanja, pri čemer je ta prispevek določen z odstotkom osnovne plače.
- 44 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da je zgolj Unija, in ne države članice, pristojna za določitev pravil, ki se uporabljajo za uradnike Unije glede njihovih obveznosti na področju socialne varnosti.
- 45 Člen 14 Protokola in določbe Kadrovskih predpisov na področju socialne varnosti uradnikov Unije namreč glede njih izpolnjujejo, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 76 sklepnih predlogov, funkcijo, ki je podobna funkciji iz člena 13 Uredbe št. 1408/71 in člena 11 Uredbe št. 883/2004, ki zajema prepoved obveznosti uradnikov Unije, da prispevajo k različnim sistemom na tem področju.
- 46 Nacionalna ureditev, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, na podlagi katere so dohodki uradnika Unije obremenjeni s socialnimi prispevki in dajatvami, ki so namenjeni posebej financiranju sistemov socialne varnosti zadevne države članice, torej krši izključno pristojnost, ki je prenesena na Unijo s členom 14 Protokola in upoštevni določbami Kadrovskih predpisov, zlasti določbami, ki določajo obvezne prispevke uradnikov za financiranje sistema socialne varnosti.
- 47 S takšno ureditvijo bi se lahko tudi oslabilo enako obravnavanje uradnikov Unije in se s tem odvrnilo od opravljanja poklicne dejavnosti v institucijah Unije, saj bi bili nekateri uradniki zavezani prispevati ne zgolj k sistemu socialne varnosti, skupnemu institucijam Unije, temveč tudi k nacionalnemu sistemu socialne varnosti.

- 48 Zgoraj navedena analiza ni ovržena s trditvami francoske vlade, da bi bilo treba socialne prispevke in dajatve, obravnavane v postopku v glavni stvari, šteti za „davke“, ki obremenijo dohodke od nepremičnin in ne dohodkov od dela in ki niso neposredno podlaga za nastanek protidajatve ali ugodnosti v smislu dajatev socialne varnosti. Kot je namreč razvidno iz informacij, ki jih je navedlo predložitveno sodišče, so te dajatve in prispevki vsekakor neposredno in specifično namenjeni financiranju nekaterih delov francoskega sistema socialne varnosti. Uradnik Unije, kot je W. de Lobkowicz, zato ne more biti zavezan za njihovo plačilo, saj njegove finančne obveznosti na področju socialne varnosti urejajo izključno Protokol in Kadrovske predpisi in so zaradi tega zunaj pristojnosti držav članic (glej po analogiji glede Uredbe št. 1408/71 sodbo z dne 26. februarja 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, točke 23, 26, 28 in 29).
- 49 Ob upoštevanju zgoraj navedenih preudarkov je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 14 Protokola in določbe Kadrovskih predpisov, ki se nanašajo na sistem socialne varnosti, skupen institucijam Unije, razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, ki določa, da se od dohodkov od nepremičnin v eni državi članici, ki jih prejme uradnik Unije z davčnim domicilom v tej državi članici, plača socialne prispevke in dajatve, ki so namenjeni financiranju sistema socialne varnosti te države članice.

Stroški

- 50 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Člen 14 Protokola (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije, priložen Pogodbam EU, DEU in ESAE, in določbe Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije, ki se nanašajo na sistem socialne varnosti, skupen institucijam Unije, je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, ki določa, da se od dohodkov od nepremičnin v eni državi članici, ki jih prejme uradnik Unije z davčnim domicilom v tej državi članici, plača socialne prispevke in dajatve, ki so namenjeni financiranju sistema socialne varnosti te države članice.

Podpisi